

Đố Vui các Bạn – Bài số 9

Phần câu hỏi :

* Câu số 1 :

11/- Câu này thì chỉ đố các bạn có máu...ca sĩ tàng tàng một chút, cái cỡ ...chuyên viên hát Ka-ra-ô-kê chi chi đó, trong gia đình những khi họp mặt, pa-đi, nhậu nhẹt vui chơi mí nhau thôi đấy nhé ! Không thuộc diện này mà nhào dzô là có màn...kiện tới bên đó !

Đoạn cuối của 1 bài hát Việt Nam nào có mấy câu như ri : “ ...*Người đi khu chiến thương người hậu phương. Thương màu áo gửi ra sa trường. Lòng trần còn to vương Khanh tướng, thì đường đời mưa bay gió cuốn ...còn nhiều...anh ơi !* “ . Đó là

đoạn cuối của bài hát nào ? - Tác giả của nó là ai ? - Nhạc điệu của nó chính gốc Bà Lang Trọc là chi : Rumba, Bolero, Tango, Valse, Slow, Boston, Cha Cha Cha...hay là cái giống chi ? - Cho biết thêm ba tác phẩm khác của nhạc sĩ này.

12/- Đêm đã khuya, một người đàn ông say xin đi lão đảo trên đường . Viên cảnh sát thấy vậy, chặn anh ta lại và hỏi : - Ông định đi đâu vào lúc đêm khuya thế này ? Người đàn ông đáp lại với cái giọng lè nhè...Tôi đi nghe diễn thuyết đấy, thưa ông ! Viên cảnh sát ngạc nhiên nóiĐến chỗ này thì...xin mời bà con phe ta đoán tiếp hộ ...**Viên cảnh sát hỏi chi và ông say xin này đáp lại câu cuối cùng ra sao** để kết thúc câu chuyện ?

* Câu số 2 : Câu này dành cho ...các Cụ cao niên, hay ít nhất là lúc này cũng phải ...over 5 chục tuổi, giới “ *giang hồ, đường phố* “ kêu là...” *trên 5 bó* “, là những người...rành... 6 câu vọng cổ về lịch sử Việt Nam cận đại. Hơi khó khó đấy nghe quý vị ! Bắt đầu đây này : Tháng 8 năm 1954, sau khi Hiệp định Genève (*Geneva Agreement*)) ra đời, lúc con cháu ...của “ *Bác dzĩ đại* “ dòng dõi...dép râu, nón cối, mũ tẩu răng hô, vắc vũ khí của Liên Xô với Trung Quốc, trên núi trên rừng, kéo nhau về “ *giải phóng* “ thủ đô Hà Nội thì có cả triệu người dân miền Bắc ...bỏ của chạy lấy người, kéo nhau vô Nam, sống với chính phủ quốc gia, sống với đồng bào miền Nam sướng hơn. Vậy chớ :

21/- Nhân vật nào, (*của Mỹ đấy nghe !*) đứng ra liên lạc, lo liệu mọi chuyện cho khối đồng bào di cư, tị nạn quá đông đảo, trong số đó phần khá lớn là đồng bào công giáo , di cư theo kế hoạch đại quy mô của chính quyền miền Nam ?

22/- Những quốc gia nào lo liệu, cung cấp phương tiện di chuyển như máy bay, tàu thủy để chuyên chở số người đông như vậy ?

23/- Nhân vật người Mỹ nào lo việc tổ chức các trại định cư, giúp đỡ chính quyền miền Nam về phần việc này ?

* Câu số 3 : Tới câu này mà cứ tiếp tục...chơi khó như ở các phần trên thì giới trẻ nhà ta không ...bỏ của chạy lấy người, nhào xuống ghe thuyền ra khơi, vượt biển làm dân tị nạn thì cũng...đâm đơn tới chỗ ...Ba Tòa Quan Lớn kiện Lão Phan cho...tóc khỏi ra, chớ chẳng chơi đâu. Biết vậy cho nên Lão Phan xin chuyển sang cái... “ *sân chơi sở trường – forte area* “ của phe ta là phải có tí ti Anh ngữ vào đó mới mong...hòa bình yên ổn được đấy, bà con ạ. Câu này đố như vậy :

Trong số thành ngữ, tục ngữ (*idioms, proverbs*) Việt Nam ta có câu “ *Ai giàu ba họ, ai khó ba đời* “ đại khái có ý nói : *ở trên đời này chẳng có chuyện...hết đời này, sang đời khác, hết dòng họ này sang dòng họ kia, cứ muôn năm như thế, giàu thì giàu mãi muôn năm, nghèo khó cũng cứ nghèo khó kiếp này sang kiếp khác đâu* . Đừng có mà thấy giàu rồi đâm ra..không “ *ke* “ chi chuyện làm ăn, xây dựng tiếp, đâm ra tâm bậy, tâm bạ, màn tưới hạt sen hạt dưa, tai họa đến khi nào đâu có ngờ, tài sản, cơ nghiệp, danh tiếng...*đi doong, tiêu tùng* lúc nào ai mà biết. Kẻ nghèo khó, khổ cực, nếu biết quyết tâm, cố gắng, khôn ngoan tìm đường để...ngóc đầu lên khỏi...bê khổ thì ai cấm...*mãi mãi, muôn năm, thế hệ này, thế hệ tiếp theo, sẽ chẳng có một ngày...thoát ra khỏi đường hầm tối tăm, nhìn thấy ánh sáng chói lòa trước mặt.....*:Việt Nam mình có câu “ *Ai giàu ba họ, ai khó ba đời* “ thì người Anh, người Mỹ có **những câu nào tương đương**, ý nghĩa đại khái như vậy ? Kể được 1 câu thì...kha khá, được 2 câu thì kể như...*Excellent !*

(*Coi phần Trả lời ở trang*)

Phần trả lời :

• Câu số 1 :

11/- Đoạn cuối của 1 bài hát Việt Nam như thế này : ...*Người đi khu chiến thương người hậu phương. Thương màu áo gửi ra sa trường. Lòng trần còn tơ vương Khanh tướng, thì đường đời mưa bay gió cuốn... còn nhiều... anh ơi !* “ là : Đoạn cuối của bài hát...à...à... “ *Tình Ca hàng hàng lớp lớp* “. Nói nhỏ khoe một tí nghe bà con ! Lão Phan tôi rất mê bài hát này. Chẳng thế mà...ngay từ cái hồi còn mang lon Trung Úy, phục vụ tại Tiểu Đoàn Truyền Tin Quân Đoàn I, đóng ở Đà Nẵng, năm 1967, Phan tôi đã từng ...*hiên ngang, anh dũng* bước lên sân khấu cùng với 1 ông Đại Úy, tại Hội trường của Tiểu Đoàn, nhân một đêm văn nghệ cỡ lớn, rồi trình bày bản hát đó, tiếp theo sau bản “ *Em Tôi – của Lê Trạch Lưu* “ do ông Đại Úy gốc ca sĩ đài phát thanh Huế này trình bày. Cả 2 bài hát đều được toàn thể khán giả vỗ tay hoan hô chết bỏ. Nhân vật chủ tọa buổi liên hoan, từ Sài Gòn ra thăm đơn vị, phải đứng lên cảm ơn..2 tay Sĩ Quan chịu chơi, hát tặng Ông, mà hát hay quá trời... Thế rồi, khoảng năm 1996, khi ở Mỹ rồi, Lão Phan lại có dịp...*nhào lên sân khấu* theo lời yêu cầu của bạn bè, trình bày bài hát nói trên tại một nhà hàng lớn, nhân một buổi tiệc cưới ...Hát xong, bà con, bè bạn khen quá trời làm cho “ *ca sĩ* tôi “ phỏng cả mũi, liền hỏi : hay thiệt hay là...khen ngoại giao đó ! Bà con trợn mắt : hay thiệt chớ bộ ! Thua chi ca sĩ...” *amateur* “ trong vùng này !. 1.2/- Tác giả bài hát là nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông, phục vụ trong ngành Tâm Lý Chiến, cấp bậc sau cùng là Đại Tá trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. 1.3/- Bài hát đó được viết theo nhạc điệu *Slow Rock*. 1.4/- Nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông sáng tác nhiều bài hát rất nổi tiếng như : - *Chiều Mưa biên giới* . Riêng bài này đã từng được bầu chọn là bài hát hay nhất trong 2 năm liền, do đài phát thanh Sài Gòn, nhân dịp Tết, tổ chức cuộc thi cho tất cả mọi người ở Nam Việt Nam, bầu chọn “ *Bài hát hay nhất trong năm* “ 1.5/- Các bài khác như : - *Mấy dặm sơn khê*. Bài *Hải ngoại thương ca*.....vv...

12/- Đêm đã khuya, một người đàn ông say xin đi lảo đảo trên đường . Viên cảnh sát thấy vậy, chặn anh ta lại và hỏi : - Ông định đi đâu vào lúc đêm khuya thế này ? Người đàn ông đáp lại với cái giọng lè nhè...Tôi đi nghe diễn thuyết đây, thưa ông ! Viên cảnh sát ngạc nhiên nóiTới chỗ này thì...xin mời bà con phe ta đoán tiếp hộ ...***Viên cảnh sát hỏi chi và ông say xin này đáp lại ra sao*** để kết thúc câu chuyện ?

Viên cảnh sát nói tiếp : Ông say quá rồi đây ! Chẳng có ai dở hơi tổ chức diễn thuyết vào cái lúc đêm khuya thế này cả. – Ông xin lè nhè...Có đấy thưa ông ! – Ai vậy ? – Vợ tôi đấy !

• Câu số 2 :

Câu này dành cho ...các Cụ cao niên, hay ít nhất là lúc này cũng phải ...over 5 chục tuổi, là đúng quá, vì câu hỏi khó quá trời hà ! Coi nào : Cuộc di cư vĩ đại của dân miền Bắc bỏ chạy cộng sản vào miền Nam, đông đảo là đồng bào công giáo, sau hiệp định Genève tháng 7 – 1954. Có cả triệu người di cư bỏ Bắc vào Nam.

21/- Người Mỹ đảm trách việc liên lạc, lo liệu cho khối đồng bào di cư ồ ạt vào miền Nam, chính là Đại Tá Landsdale thuộc cơ quan CIA của Mỹ (*CIA Colonel Landsdale had a role in encouraging Catholics and providing transportation...*).

22/- Các quốc gia cung cấp phương tiện chuyên chở như máy bay,

- ***Dân miền Bắc bỏ chạy vào Nam*** –

tàu thủy là Pháp và Hoa Kỳ, đặc biệt là Hải quân Hoa Kỳ (*France and the United States- especially U.S. Navy – provided aircraft and ships*).

23/- Người Mỹ lo tổ chức các trại định cư cho dân từ Bắc vào Nam tị nạn cộng sản là Đại Tá Thủy Quân Lục Chiến Mỹ Victor J. Croizat (*US Marine Colonel Victor J. Croizat, US Marine assigned to the US Military Assistance Advisory Group (MAAG) in Saigon, created refugee centers*).

* **Câu số 3** : Việt Nam mình có câu “ *Ai giàu ba họ, ai khó ba đời* “ thì người Anh, người Mỹ có câu chi hè ? Ý nghĩa tương đương, đại khái như vậy là tốt, là cũng...OK...Nghĩ hoài chẳng ra...chỉ thấy...đói bụng, muốn “ *nhậu* “ một châu cho đả cái bụng yên yên mà thôi. À ! Lôi sách vở ra coi thì thấy được mấy câu sau này của bà con nhà...Mỹ chúng ta :

3.1 / - *The longest day must have an end* : Cái ngày dài nhất thì cũng phải có lúc chấm dứt chớ, chẳng lẽ kéo dài quá...24 giờ ! Đúng quá hà ! Những ngày khó khăn rồi cũng phải có lúc qua đi, miễn là con người biết tìm mọi cách để...vượt ra khỏi hoàn cảnh đó, chớ đừng có mà...tà tà..bóng ngả về Tây...

3.2/- *The morning sun never lasts a day* : Mặt trời buổi mai không bao giờ cứ như rứa mà kéo hết cả ngày được đâu. Câu này cũng lại đúng hết chỗ cãi... bướng được nữa hè ! Mặt trời buổi sáng thì như thế nhưng mỗi lúc về sau cũng phải biến đổi khác đi chớ, nhất là về chiều, cứ tà tà...chìm xuống bên kia chân trời, đỏ lòe đỏ loét. Người yếu bóng vía thì bảo như là... máu đổ ...*Thiên An Môn*, còn người có máu ... *professional photographer* thì vác máy ảnh, máy quay phim ra...tranh thủ làm gấp những...tác phẩm nghệ thuật của cái màn... *Sunset / crepuscule* , mà mấy ông Tây trắng, Tây xam xám kêu là... *Moment crépusculaire*...lúc hoàng hôn...*Romantic* quá hè !!!

Xin bà con cho phe ta ...sì - tốp ở đây, để mai một còn...*xí oách* để màn tiếp nghe !

Lão Phan